

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2021. február 23.

Nyíregyháza

Böjti sorozat 2. nap

Igehirdetés címe: „A nagy kérdés”: Kiút, de hogyan?

(2. dia) „¹Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere. ²Ő egy éjjel elment Jézushoz, és így szólt hozzá: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, csak ha Isten van vele. ³Jézus így válaszolt: Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát. **(3. dia)** ⁴*Nikodémus ezt kérdezte tőle: Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe, és megszülethet ismét?* ⁵Jézus így felelt: Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. ⁶Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. ⁷Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek. ⁸A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született. **(4. dia)** ⁹Nikodémus megkérdezte tőle: Hogyan történhet meg mindez? ¹⁰Jézus így válaszolt: Te Izráel tanítója vagy, és ezt nem tudod? ¹¹Bizony, bizony, mondom neked: amit tudunk, azt szóljuk, és amit láttunk, arról teszünk bizonyosságot, de nem fogadjátok el a mi bizonyosságtételünket. ¹²Ha a földi dolgokról szóltam nektek, és nem hisztek, akkor hogyan fogtok hinni, ha

majd a mennyekiekről szólok nektek? ¹³Nem ment fel a mennybe senki, csak az, aki a mennyből szállt le, az Emberfia. **(5. dia)** ¹⁴És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie, ¹⁵hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne. ¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne veszessen, hanem örök élete legyen. ¹⁷Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa. ¹⁸Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében. **(6. dia)** ¹⁹Az ítélet pedig az, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a cselekedeteik gonoszak. ²⁰Mert aki rosszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy le ne lepleződjének a cselekedetei. ²¹Aki pedig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy nyilvánvalóvá legyen cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat.” Jn 3,1-21

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Drága Gyülekezet!

Engedjétek meg, hogy azok kedvéért, akik nem lehettek itt a tegnap este folyamán és most kapcsolódnak be, nagyon röviden fölidézzem számukra, miről hallhattunk az első alkalommal, illetve visszatekintsek az első három versre.

(7. dia) Egy találkozásnak lehetünk a szem – és fültanúi, mely éjnek idején történik. Lehet találgatni, hogy pontosan miért ebben az időszakban keresi fel Jézust Nikodémus. Talán félelemből, mert félt a farizeus társaitól, nehogy meglássák, vagy azért, mert az éjszaka nyugalmaiban csend van, nyugodtabban lehet beszélgetni. Nem tudom milyen indíttatásból, de számomra, ami inkább üzenetértékkel bír, az, hogy **(7/a dia)** Jézushoz a legalkalmatlanabb órában is oda lehet menni. Ő naprakész, azaz „éjre-kész”, mert hozzá bármikor, bármilyen helyzetben lehet menni, még éjnek idején is. Ő minden esetben várja az őszinte keresőket. Nikodémus, aki egy vallásos ember volt, valami nagyon mélyről fakadó hiány fogalmazódott meg benne, s ez a hiány vonzotta oda Jézushoz. Hallott, tudott valamiről, ami nem volt meg neki. Vallásosságával próbálta ő ezt az ūrt tompítani, elnyomni, betölteni,

de nem tudta, mert ez mindig előjött benne. Ez az előkelő, köztiszteltben álló, megbecsült vezető ember keres valamit, Valakit, aki teljessé tudja tenni az életét. **(8. dia)** Tudniillik, hallhatta Jézust, az Ő tanításait, és felfigyelt arra, amit mondott, ahogy mondta, s különbséget tudott tenni aközött, amit ők farizeusként megéltek, hittek, hirdettek aközött, amit Jézus mondott, ahogy mondta, ahogy megélte és hirdette. **(8/a dia)** Érezte a kettő között a feszültséget. Ezért elmegy Jézushoz! Mert különbség van aközött, amit tud, ismer az ember és aközött, amit belül átél, megtapasztal. A vallásos ember sok mindent tud Jézusról, de személyes, élő kapcsolata nincs vele. Sok mindent tud a Bibliából, ismeri Jézus szavait, de számára nem az élet könyve, nem az örök élet beszéde és a bűnbocsánat forrása. Úgy tisztos távolságból, kívülről szemléli a dolgokat, az eseményeket. Történetünkben megtudhatuk, mindegy, hogy valaki vallástalan, vagy vallásos, ugyan úgy el fog kárhozni. A Krisztusban gyökerező életű embernek azt mondja **(8/b dia)**: „³⁸**Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek.**” Jn 7,38, míg a vallástalan (Jézustalan) és a vallásos életű embernek is ugyan azt

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

mondja Jézus. Még ennek a nagy ismerettel, tudással bíró vezető embernek is azt mondta Jézus **(8/c dia): Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.**” Jn 3,3. Azaz kívül van Isten országán. Mert valaki vagy bent van, vagy kint van. A küszöbön nem lehet állni. Ez a „se veled, se nélküled, se bent, se kint” állapot Jézus szerint „kint van állapot”. Ha valaki még nem tudja, az is kint van. Ha nem tudja még, hogy neki Jézus megbocsátotta bűneit, nem tudja, hogy hova fog kerülni, ha meghal, nem tudja, hogy van-e örök élete, akkor annak nincsen. Akkor nem tapasztalta meg a bűnbocsánatot, akkor nincsen bizonyossága afelől, hogy halála után örök élete van a Mennyek országában. Ez olyan, mintha valaki, nem tudja, hogy van-e felesége vagy nincs, annak még nincs. Ilyen "egyszerű" a kérdés. De lehet rajta segíteni, mert a vallásos emberen is segíteni szeretne Jézus. Nem szeretnék előre szaladni, de a 7. versben megdöbbsenti Jézus Nikodémust. Azt mondja **(9. dia): „Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek.”** Igen, ezen lehetne csodálkozni, mert az ember azt hiszi, hogy hisz, azt hiszi, hogy neki nem lehet újat mondani, azt hiszi, hogy belül

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

van, s Jézus leleplezi, „**ne csodálkozz...**”, azaz ne hitegesd tovább magad, mert még nem vagy bent. Így irányítja figyelmünket ezen a mai estén is Jézus arra a kérdésre, vajon bent vagy-e, vagy kint vagy Isten országában? Ha nem tudod, akkor kint vagy!

(10. dia) Ma arról szeretnék nektek beszélni, különösen azokhoz szólva, akik bizonytalanok, akik esetleg hasonló kétségekkel jönnének éjnek idején Jézushoz, ahogy Nikodémus is tette, hogy Jézus várja a bizonytalanokat, akik még nincsenek belül Isten országában. Mert van kiút a vallástalan, „Jézustalan” és a vallásos életből. Lehet személyes, mély, bensőséges, élő kapcsolat Jézus Krisztussal. Tegnap hallhattunk arról, hogy az ember alap-helyzete a „Jézustalanság”. Mindannyian így jövünk a világra, de nem akar ebbe az állapotba hagyni. Ő azért jött, **(11. dia)** hogy menekülési utat mutasson minden embernek – ahogy olvassuk az Igében: „**Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz utaitokról!**” Jer 33,11. És tudjátok, Neki tényleg az életébe került, hogy a bűnös ember ne haljon meg! Engem mindig

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

nagyon mélyen érint, hogy valakinek az életébe került, hogy nekem életem legyen. Számomra olyan megindító, hogy valaki az életét adta, hogy az én életemet megmentse.

Néhány évvel ezelőtt egy fiatal gyülekezeti tagunknak nagyon súlyos betegsége alakult ki. Állapota folyamatosan romlott. A végén már válságos állapotba került, s az utolsó pillanatban találtak neki donort. Amikor beszélgettem vele, akkor felhoztam neki azt, hogy átérzi-e annak a súlyát, hogy azért van életben, mert valaki meghalt? Az evangélium is erről szól, hogy valaki „donorként” jött ebbe a világba, hogy neked meg nekem ne kelljen meghalni. **(12. dia)** Akkor ez a fiatal elfogadta ezt a donort és így megmenekült. Beültették ezt a szervét, s azóta is él – hála legyen Istennek érte. Csak azért menekült meg, mert volt valaki, akinek meg kellett halnia és mert ezt elfogadta. Ha nem halt volna meg valaki és nem fogadta volna el, már nem élne. Így van ez lelkileg is, ha elfogadod ezt a „donort”, ha elfogadod Jézus helyetted való áldozatát, halálát, akkor megmenekülsz. Néhány évvel ezelőtt, amikor először olvastam Luther Mártonnak egy imádságát, akkor

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

annyira mélyen érintett, s tulajdonképpen ez játszódott le Jézus kereszthalálában **(13. dia)**:

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok. Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet. Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”

Oda adta, ami nem az enyém volt, és magához vette, ami nem az övé volt.

Egy igaz történetet hadd meséljek el nektek, amely néhány évtizeddel ezelőtt történt az Amerikai Egyesült Államokban:

„Egy ikertestvérpár, akik közül az egyiknek rendezett volt az élete, egy élő hitű, gyülekezetbe járó fiatalember, aki az Úr gyermeke lehetett. Kiegyensúlyozott élete volt, szerette az Urat, nagyon ragaszkodott Hozzá. Az ikertestvére élete azonban lecsúszott, belekeveredett egy rossz társaságba, bűnöztek, a város azon negyedében rosszhírű bandával járt nap, mint nap. Történt egy nap, hogy előre megterveztek egy rablást, amely sajnos kettősgyilkosságba torkollott, s ezt a gyilkosságot ez a fiú követte el. Próbált menekülni a tett színhelyéről, nyomában a rendőrség, ruhája tiszta vér

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

volt. Ez a fiú pedig csak menekült, minden erejét összeszedve próbált elbújni a rendőrség elől. Haza rohant, s mikor látta az otthon lévő ikertestvére zilált, vérben úszó testvérét, tudta, hogy nagy a baj. Azt mondta neki: add át nekem a véres ruháidat, te vedd át az enyémet, rohanj, menekülj, én majd mindent elintézek. Ő el is tűnt. Nem telt el sok idő, a rendőrség a tett színhelyéről megérkezett a lakásra, bementek, s elfogták az ártatlan fiút, aki közben magára vette a vértől ázott ruhát. A kézzelfogható bizonyítékok miatt a bíróság gyorsított eljárást folytatott le, s mivel a vád előre megtervezett, különös kegyetlenséggel elkövetett gyilkosság volt, ezért a bizonyítékok egyértelműsége miatt hamar meghozták az ítéletet, halál. Közben a másik fiú a szomszédos államokba menekült, s ott próbálta magát meghúzni valahol. Teltek-múltak a hónapok, s a fiú a halálsoron várta, hogy végre hajtsák az ítéletet. El is jött a nap, mikor is a fiút kivégezték. Néhány hónap múlva az ikertestvért annyira megviselték a történetek, hogy visszajött az államokba, s elhatározta magában, hogy megkeresi a bírót, aki az ítéletet hozta, s feladja magát. Úgy is tett, a bíró elé állt, s elmondta neki, hogy abban a rablógyilkosságban, amelyben meghozta az ítéletet, s a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

testvérét kivégezték, az ártatlan ikertestvérét végezték ki, nem ő követte el a bűntényt, hanem ő, aki most előtte áll. A testvére ártatlan volt, neki kellett volna bűnhődnie. Ekkor a bíró azt mondta neki: „Fiam, azért a bűnért már valaki szenvedett! Menj el, élj ennek tudatában!”

A golgotai kereszten ezt a bűnöktől véres ruhámat magára vette. Mindent, amit én követtem el, mindent, amiért nekem járna a büntetés, azt Ő magára vette, és átadta azt a fehér ruhát, ami az övé volt. Ő lett a „donor”, akinek köszönhetem az életemet, aki által megmenekültem. Ezért mondja Pál apostol **(14. dia)**: „**Nincsen azért most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak**” Róm 8,1 és „²¹**Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyenek őbenne.**” II Kor 5,21. Isten Jézus Krisztus halálára úgy tekint, mint az ember bűneiért való teljes fizetség. Isten ezt számítja be igazságként, erre a helyettes áldozatra tekint, mint aki az én bűneimet teljes mértékben rendezte. Nincs tartozás, mert a számla ki lett egyenlítve. **(15. dia)** Az ítélő Isten és közém, mint bűnös ember közé beállt Jézus Krisztus, aki kiengesztelte az Atyát, és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

engem Jézuson keresztül lát. Ő hidalta át az áthidalhatatlant és Ő lett a híd az Atya és közöttem. Ez pedig a „gyakorlatban” úgy működik, hogy kérem Jézust, behívom Jézust az Atya és én közém. Bibliai szóval élve, behívom az életembe, rábízom az életemet. Megvallom bűneimet egyszerűen úgy, hogy **(16. dia)** „*Drága Jézus! Te meghaltál érttem a golgotán! Minden bűnömnek büntetését elhordoztad! Minden adósságomat eltörölted és magadra vállaltad! Kérlek, állj a mennyei Atya és közém, hogy Ő a te bűneimért való halálodra tekintsen, arra a helyettes, engesztelő áldozatra, mellyel minden bűnömet elfedezted, lemostad!*”

János levelében azt az ígéretet kaptuk **(17. dia)**: „**Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.**” I Jn 1,9.

Ma este, amikor arra keressük a választ Nikodémussal együtt, hogy „hogyan”? Hogyan lehet az enyém az, amit Jézus kínál, hogyan kerülhetek kívülről be az Isten országába, hogyan kerülhetek a vallástalan, „Jézustalan”, vagy vallásos állapotból a krisztusi, üdvözítő hitbe, akkor ennek a „hogyan”-nak két elemét kell megemlítenünk. Isten munkálja mind a kettőt. Egyiket akarati

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

szándékomon keresztül és a szívemben végzi el, melyben aktív részese vagyok, a másikat a teljes lényemben, természetemben, melynek passzív részese vagyok.

Érdeemes a görög nyelvet segítségül hívni, hiszen a magyar nyelv nem tudja úgy kifejezni, mint a görög. Ígérem, nem sok idegen szót fogok használni. **(18. dia)**

A megtérés (μετανοῶ) szó minden esetben aktív alakban szerepel, amely azt akarja kifejezni, hogy a megszólított az aktív cselekvő. Isten teszi meg az első lépést az ember felé. Ő az, aki értelmem és a szívem ajtaján kopogtat. A megtérés az akarati szándékomon keresztül történik meg, hiszen életem egy adott pillanatában eljutok arra a pontra, hogy nem szeretnék tovább úgy élni, ahogy eddig éltem. Az értelmem megszólításával párhuzamosan a szívemben is elkezd munkálkodni Isten Lelke, és munkája által elkezdem érezni bűneimnek a súlyát. Aztán elkezd fájni a bűnöm, terhel bűnöm minden következménye. Rám szakad az a sok szenny a múltból, és felszínre jönnek olyan bűnök, amivel megbántottam másokat, amellyel vétkeztem Isten – és embertársaim ellen. Felismerem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

azt az állapotomat, hogy elszakadva élek Istentől és én csak kárhozatot érdemelek. Aztán Isten megismerteti a szabadulás útját és hitet ébreszt bennem, **(19. dia)** hogy Jézus Krisztus halála, megváltása, helyettes áldozata énmiattam, énhelyettem és énértem történt. A megtérésben az az akarati szándékom, hogy szeretnék ezzel az élettel szakítani, ahogyan eddig éltem és szeretnék egészen újat kezdeni. Ami bűnöket elém hozott, azokat szeretném letenni, bevallani, megvallani. Kérem Isten Szentlelkét, hogy formálja át a szívemet, az életemet, a természetemet. Ebben én aktívan részt veszek, aktív cselekvője vagyok. **(19/a dia)** Aktív vagyok bűn megismerésében, felismerésének és beismerésében. Mindez pedig Isten Igéjén keresztül lehetséges, hiszen az Igén keresztül tud bennem hitet ébreszteni Isten Szentlelke. **(20. dia)** Ezért nélkülözhetetlen Isten Szentlelke, Isten Igéje, a Krisztus-központú igehirdetés és a gyülekezet. Azt olvassuk a Római levélben, **(21. dia)** „**¹⁷Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.**” Róm 10,17

Ebbe a munkába Isten bevon, ezért aktív részese vagyok, és elengedhetetlen szerepem van a megtérésben, a hitre jutásban. Ha még

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

szebben szeretném kifejezem magam, akkor Ő térít meg, mert minden az Ő kezdeményezésén múlik, majd pedig azon, hogy én hogyan válaszolok. Ő pedig szólít, minden embert, ahogy olvassuk Jób könyvében **(22. dia)**: „**²⁸Megváltott engem, hogy ne juszak a sírba, és életem a világosságban gyönyörködhesen. ²⁹Mindezt kétszer-háromszor is megteszi Isten az emberrel, ³⁰hogy visszahozza őt a sírből, és ráragyog az élők világossága.**” Jób 33,28-29. Ő szólít meg, Ő kezdeményez, Ő ébreszt bennem készséget, Ő ébreszt bennem hitet, de az a fajta akarati szándék belőlem fakad. Ezért aktív a megtérés alak. Mindeközben Isten Lelke egy másik oldalon – **(23. dia)** ahogy egy éremnek két oldala van – ugyan arról az érméről beszélünk csak egyik-másik oldaláról, ugyan úgy eddig az emberi oldalát emeltük ki, most a másik oldaláról, az Isten oldaláról kell beszélni. **(24. dia)** Ebben az esetben már az ember passzív, hiszen Isten Szentlelke benne, rajta dolgozik. Ezért az újjá/felülről születés (γεννηθῆ ἄνωθεν) passzív alakban fordul elő, mert, hogy nagyon csúnyán fejezzem ki magam, elszenvető alanya vagyok Isten munkájának. Ezt a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

szót, ezt a kifejezést egyáltalán nem értette Nikodémus. Ez a tanult, nagy tekintélyű ember olyan gyermeki butaságot mond. Azt kérdezi **(25. dia)**: „**Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe, és megszülethet ismét?**” Annyira materialisan közelíti meg, ráadásul szegény még nevetségessé is válik. Jézus itt arról beszél, hogy Isten Lelkének valami igazán különleges munkájaként, gyümölcsként, amikor valaki behívja a szívében Jézus Krisztust, akkor érzékennyé teszi a bűnre és olyan dolgokat tesz, amiről Isten eképpen beszél **(26. dia)**:

- „²⁶Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. ²⁷Az én lelkemet adom belétek, és gondoskodom róla, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek.” Ez 33,26-27
- „³Az ő isteni hatalma megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük őt, aki saját dicsőségével és erejével hívott el minket. ⁴Ezek által drága és hatalmas ígéretekot kapunk, hogy általuk isteni természet részeseivé legyetek,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

és megmeneküljete attól a pusztulástól, amelyet a kívánság okoz a világban.” I Pt 1,3-4

Az újjászületésben lejátszódik az, hogy Isten Lelke új szívvel ajándékozza meg, amely érzékennyé lesz a bűnre. **(27. dia)** Amíg Isten nélkül élt az ember, vallástalan, Jézustalan életet élt, addig **nem tudott nem vétkezni. (27/a dia)** Amikor vallásos életet él, akkor szeretne jó, erkölcsös életet élni, **szeretne nem vétkezni**, de a pillanatnyi helyzet azonnal felülírja, ha az érdek úgy kívánja – ahogy tegnap hallhattunk erről. **(27/b dia)** Amikor az ember hitre jut, megtér, felülről születik, akkor **tud már nem vétkezni**. Már nem a bűn szolgátságában éli az életét, hanem a Krisztus szabadságában, a bűntől való szabadságban él. Jézus azt mondja: **(28. dia)** „³⁴Jézus így válaszolt nekik: **Bizony, bizony, mondom nektek, hogy aki bűnt cselekszik, az a bűn szolgája.**” Jn 8,34. Nem büntelenül – ezt fontos hangsúlyozni –, hanem bűntől szabadon, azaz nem a bűn foglyaként. **(29. dia)** Ez az új szív már Krisztusért akar égni és nem akar bűnt elkövetni. Az újjászületésben ilyen lesz az az új szív. Azt mondja az Ige, hogy új természetet is

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

kap (I Pt 1,4) és Pál pedig azt mondja **(30. dia): „többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem”** Gal 2,20.

Jézus erről beszél Nikodémusnak, s odáig szeretné elvezetni ezt az emberileg bölcs vezetőt, tanítót, aki a népet tanítja, aki sokak által megbecsült, tisztelt ember volt, hogy erre az újjászületésre van neki is szüksége. Enélkül nem láthatja meg az Isten országát. Vallásosságával nincsen előrébb, mint bármelyik vallástalan ember, mert megtérés és újjászületés nélkül nincs örök élete! Aki hitre jut, aki igent mond Isten hívásának, behívja az életében Krisztust, aki kéri Isten Lelkének világosságát és erejét, az megtapasztalja a Krisztussal való életet, örömet, a bűnbocsánatot és az üdvösség örömét. Nikodémusról tudjuk, hogy forgatta a szívében mindazt, amit hallott Jézustól. Az Igéből azt is tudjuk, hogy a keresztre feszítésnél már Ő is ott volt, s Arimátiai Józseffel együtt veszik le Jézus testét a keresztről **(31. dia): „³⁸Ezután az arimátiai József, aki Jézus tanítványa volt – de csak titokban, mert félt a zsidóktól –, megkérte Pilátust, hogy levehesse Jézus holttestét. Pilátus megengedte neki. Elment tehát, és levette Jézus**

holttestét. ³⁹Eljött Nikodémus is, aki először éjszaka ment Jézushoz, és mirhából és aloéból készült olajat hozott, mintegy száz fontnyit. ⁴⁰Fogták tehát Jézus holttestét, és leplekbe takarták az illatszerekkel együtt, ahogyan a zsidóknál szokás temetni. ⁴¹Azon a helyen, ahol Jézust megfeszítették, volt egy kert, és a kertben egy új sír, amelybe még senkit sem helyeztek.” Jn 19,38-41. Ez az ember már nem a gúnyolódó, szitkozódó, átkozódó tömeggel van, hanem megértette Jézus halálának okát, jelentőségét, hogy minden őérette történt.

Drága Testvérem!

Milyen szíved van? Átélted-e már azt, hogy Isten érted küldte azt a „Donort”, Jézus Krisztust hogy neked ne kelljen meghalni, hanem életben maradjál? Ezen a mai estén neked is mondja Jézus **(32. dia): „²⁶Új szívet adok nektek”** Vajon előtte, vagy utána vagy? Ne menj el ezen az estén, hogy ne válaszolnál erre az életbevágó kérdésre!

Ámen!